

АНКЕТУВАННЯ ЯК МЕТОД ВИЯВЛЕННЯ ПОЧАТКОВОГО РІВНЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ

Квасник О.В.

*Національний Харківський Університет
«Харківський політехнічний інститут», м.Харків*

Швидкісні трансформації в різних сферах суспільного життя вимагають нових підходів до розбудови національної системи освіти і висувають на перший план завдання удосконалення її змісту, запровадження сучасних, подекуди інноваційних технологій навчання, що сприяли б підвищенню теоретичної і практичної підготовки, подальшу орієнтацію на врахування особистісних характеристик.

Вирішенню намічених аспектів у контексті якісної трансформації освіти сприяє впровадження компетентнісного та компетенційно орієнтованого підходу, особливо у формуванні майбутнього фахівця у системі вищих технічних навчальних закладів (ВТНЗ).

Так компетенційно орієнтований підхід в освіті не дозволяє ототожнювати оцінку освітніх результатів зі звичною системою показників успішності, тому потрібно передбачити відстеження рівнів сформованості ключових і предметних компетентностей, що вимагає розробки нових методик відстеження якості освіти. Це зумовлює різноманітність способів і засобів педагогічних вимірювань: контрольні роботи, екзамени, захист проєктів, опитування, і в тому числі й анкетування. Вибір сучасних методик об'єктивного вимірювання навчальних досягнень суб'єктів навчання проводиться з урахуванням попереднього досвіду.

Анкетування (від фр. enquete) — процес збору первісних матеріалів у будь-яких видах досліджень. Анкетування дає можливість здійснити прогностичну „примірку” суб'єктів навчання до вимог майбутньої професії а також дає можливість з'ясувати рівень їхньої готовності до входження у професійне середовище. У свою чергу керівникам процесу анкетування цей метод дає можливість визначити не лише рівень готовності студента ВТНЗ та рівень процесу адаптації на кожному етапі навчання, а також рівень сформованості його компетентності аж до завершення, при цьому не підмінювалися права особистості на свободу цього вибору. Відзначаю, що в процесі роботи з випускниками зверталася увага на співвідношення здібностей, нахилів, особливостей характеру, темпераменту людини.

Цей вид опитування найнадійніший. Він гарантує добросовісне заповнення анкет, майже стопроцентне їх повернення, але багато в чому залежить і від уміння анкетера встановити психологічний контакт з респондентами, створити сприятливу атмосферу при опитуванні.